

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.  
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.  
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.  
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.



# Vialla

TIDSKRIFT FÖR  
GÖTEBORGS UNGDOMSLEDARE

## *I detta nummer*

Ledare: Röst för upprustning

L. E. Skarin om ökat bidrag till  
ungdomsorganisationerna

Fackförening eller dockbyråkrati ? -  
GEO : s ordf. skriver om elevrådsverk-  
samheten

Den vanlottade ligisten

Amerikabrev från Leif Svensson

Ungdomsupplysningsutredningen

Ny pristävling och mycket annat.



UTGIVEN AV:  
BARNAVÅRDSNÄMNDENS  
UNGDOMSDELEGATION

NUMMER 5 · SEPTEMBER 1961  
ÅRGÅNG 10 · PRIS 1:—

# *Vi alla*

- känner ingalunda av de krämpor, som skulle kunna föra tanken till tidningsdöden el. dyl., utan är nu åter beredd att med friskt mod ge sig in i ungdomsdebatten.
- I detta nummer läser vi om GEO och det vet ju alla kunniga läsare att det är en lokalorganisation till SECO, närmare uttytt Sveriges Elevers Centralorganisation, skolungdomens egen fackförening. Vi alla skall försöka följa både djäknarna och deras motsvarighet bland det täcka könet och börjar med en artikel i detta nummer av Pär-Arne Johansson, energisk sistaringsare vid Hvitfeldtska och GEO-ordförande i vår stad.
- Lars-Erik Skarin, välkänd ordförande i ungdomsdelegationen, vill — och flera med honom — ha ökade resurser till det förebyggande arbete bland ungdom. Han ger synpunkter på frågan i detta nummer.
- Den 10 september landade Leif Svensson med Amerikaflyget på Torslanda efter att ha varit borta från hustru, jobb och svenskt ungdomsarbete i drygt fyra månader. En artikelserie under höstterminen med glimtar från USA-ungdomsarbete inleds i detta nr med ett resebrev som redaktionen fick redan i augusti.
- Så har redaktören fått ytterligare en allergisk sjukdom; han nyser varje gång han ser en långhårig och hårovårdad yngling. Medicinen har bestått i avreagering på sedvanlig plats.
- En skarpsinnighetstävling med uppgift att försöka identifiera vissa föremål, som Vi alla presenterar i varje av följande åtta nummer, tar nu sin början. Kameraobjektiv och förstoringsapparat har givetvis lekt med föremålen för att göra bildgåtan svårare. Ungdomsledare och programsniffare kan låna bilderna efter hand till sina programkvällar.

## Röst för upprustning

**N**är höststormarna viner kring knutarna i Göteborg kommer stadskollegiet definitivt att ta ställning till hur mycket staden har råd att satsa på olika verksamhetsgrenar av den kommunala sektorn under budgetåret 1962.

För företrädarna av ungdoms- och föreningsarbete kommer dessa novemberdagar att bli betydelsefulla och spännande. Barnavårdsnämnden har nämligen när det gäller det allmänna ungdomsarbetet 1962 begärt en betydande upprustning av sin budget och bl. a. föreslagit införande av nya bidrag till instruktörer hos de stadens distriktsorganisationer, som är verksamma bland ungdom, vidare bidrag till ledarutbildning i organisationernas egen regi samt en kraftig upprustning av bidraget till föreningarnas lokalhyror. Även i andra delar av stadens förebyggande verksamhet har man ansett det nödvändigt att rusta upp. Som exempel kan nämnas, att barnavårdsnämnden avser att fortsätta de påbörjade försöken med bearbetning av sociala gäng i syfte att återanpassa dem till naturligt gemenskapsliv. Arbetet har i blygsam skala påbörjats under innevarande år i en del olika stadsdelar.

"Underutvecklade ungdomsgårdar", d. v. s. gårdar med otillräckliga resurser, avses få bättre möjligheter nästa år för att bättre än nu kunna betjäna både den föreningsaktiva och den föreningslösa ungdomen. En viss förbättring av gårdarnas inventarium eftersträvas också i budgeten för nästa år. Ofta är materielen nedsliten på grund av de senaste årens brist på pengar för detta ändamål.

Anslagsframställningarna måste sägas vara väl underbyggda. Organisationerna kämpar nämligen i dagens situation mot

betydande och destruktiva motståndare. Det alltmer kommersiella nöjeslivet exempelvis trubbar av och gör många ungdomar likgiltiga inför de gemenskapsvärden, som finns i ett ideellt föreningsarbete. Organisationernas strävanden att nå ut i vidare kretsar och till nya stadsdelar har under de senaste åren inte varit tillfyllt och motiveras nästan utan undantag av bristen på ledarkrafter och kapital. Att bedriva ungdomsarbete i nya stadsdelar med dyra lokaler innebär idag oerhört kostnadskrävande insatser av såväl föreningar som klubbar.

Det skall verkligen bli intressant att se hur stadskollegiet ställer sig till barnavårdsnämndens framställningar. Nämnden skjuter fram sitt tunga artilleri och hänvisar till den nya barnavårdslagen och den aktuella situationen på ungdomsfronten. För den som ansvarar för sitt kommunala värv (och det gör vi väl alla) bör det vara en angenäm plikt att säga ja till en nödvändig upprustning av ett arbete, som syftar till att stödja växande unga och deras föräldrar.

K. A.

## Outnyttjade på fritid

är fortfarande gårdsplanerna på stadens skolgårdar. En känd idrotts- och ungdomsledare kom in på ungdomsbyrån och pekade för femtioelfte gången på behovet av att efter skoltid kunna spela tennis, basketboll el. dyl. på skolgårdarna. Med enkla medel och med små anordningar skulle detta kunna lösas. Varför skall skolgårdarna stå outnyttjade efter skoltid?



## Dr Elisabeth Sjövall

är riksdagskvinna, rivig och dessutom restriktiv när det gäller att som ledamot i stadens nykterhetsnämnd vara med om att tilldela politiska studentorganisationer utskänkningstillstånd för vin och starköl. Den ståndaktiga kvinnan säger, att det vore skräp av en ideell förening om den inte kan bedriva sin verksamhet utan alkohol.

Den här kloka kvinnan måste ha läst och erfarit en hel del om alkoholen och dess skadeverkningar bland ungdom och äldre.

Så gör den modiga kvinnan det enda riktiga: tar konsekvensen av detta faktum och protesterar.

Detta gör den ensamma kvinnan rätt i.

## 9021

äktenskap upplöstes i vårt land under förra året. Det är mycket det. Vi lär enligt statistikerna ha 1,8 barn i medeltal per äktenskap. Om vi har räknat rätt skulle således 16.237,8 barn mer eller mindre vara inblandade i kiv, split och otrygghet. Antalet barn är ungefär lika stort som hela invånarantalet i Lidköping, vilket kanske säger något om begreppen. Kravet på äktenskapsundervisning synes alltmer pocka på uppmärksamhet. Det moderna samhället har fått en hård nöt att knäcka.

## Någon siare

— kanske var det Ulric Herz vid ett föredrag nyligen i Stenungsund — har sagt att föreningsledare och ungdomsgårdsledare under sjuttioalet och åttioalet kommer att bli som servicefolk på en bensinstation. Folk (ungdom) kommer in på stationen = ungdomsgården, får lite till livs, försvinner för en tid och dyker kanske upp så småningom igen med nya krav på god fritidsservice.

Oberoende av vad man tycker om jämförelsen skadar det inte att föreningsliv och fritidsverksamhet redan i sextioalet piffar upp sin service. Medlemsvård och

## Statsråd om fritid

*Statsrådet Sven af Geijerstam yttrade sig om de aktuella fritidsproblemen vid ett föredrag nyligen. Här är ett avsnitt:*

I fråga om de åldersklasser vi nu närmast diskuterar — 16—21-åringar — har emellertid den allmänna skolan i regel fyllt sin fostrande roll. De unga är ute i arbetslivet eller i yrkesutbildning eller i högre skolor. Efter hand börjar de ju också att mer frigöra sig från hemmen och hamna utanför deras inflytelsesfär och den fostran där kan ha getts. Där det brustit krävs som sagt en ersättning redan tidigare. Men även då det gäller ungdomar från goda hem behövs ofta en fostran vid sidan av föräldrarnas och skolans, för att göra de unga till goda samhällsmedlemmar. En del av denna medborgarfostran kan väl ske i arbetslivet och yrkesutbildningen genom kamrater och på annat sätt. Men också här måste ungdomsarbetet sättas in.

Det blir under fritiden detta måste ske. Men fritiden och fritidsmiljön är samtidigt det stora problemet framför allt för de i sina grundläggande miljöförhållanden särskilt utsatta ungdomsgrupperna. Arbetstidsförkortning och ökad semester har gett ungdomen mer fritid. Fritidsmiljön har förändrats väsentligt inte minst i städerna. Kommunikationernas utveckling och motorismen gör fritiden rörlig, avstånden korta och ger ungdomen många nya, positiva chanser. Men medför naturligtvis också risker, frestelser och faror.

Det verkligt negativa draget i ungdomens fritidsmiljö är emellertid det förflackade kommersialiserade nöjesliv som vuxit fram särskilt i de större tätorterna och som suger åt sig så många ungdomar. Med frestelser och risker inte minst i samband med spriten som släpftåg. De ökade riskerna för att hamna i sprit- och narkotikamissbruk och annan asocialitet finns särskilt för dem som inte förmått ge sin fritid något positivt innehåll alls, de som vi speciellt i storstäderna ser gängvis på vissa torg eller parker, på tunnelbanestationer och kaféer. Att verka för bättre fritidsförhållanden för alla dessa, att skapa en annan, en god fritidsmiljö, måste därför vara en central uppgift för den förebyggande ungdomsverksamheten.

---

programservice kan vi börja med. Att vi sedan i ökad omfattning skall kräva betalt för våra tjänster — ja, det börjar man lite till mans ha klart för sig kan vara av ungdomsfostrande betydelse.

## Drive-in, parties och TV

Här kommer det första resebrevet från Leif Svenssons vikingatåg till västern. Nyss hemkommen har han avpressats ett löfte att återkomma i följande Vi alla-nummer med glimtar från ungdomsarbetet i USA.

Jamestown i augusti 1961.

Förvisso är det inte allom förunnat att få tillbringa fyra och en halv månad i USA och genom en förnämlig programuppläggning kunna tränga in i amerikanskt liv och leverne. Cleveland International Program for Youth leaders and Social workers inbjuder socialarbetare och ungdomsledare från olika länder till en kurs, som i år samlat 85 personer från sammanlagt 23 länder.

Programmet är i stort sett uppdelat i en teoretisk och en praktisk del. De teoretiska studierna omfattar bl. a. en specialkurs vid Western Reserve University, ett välkänt utbildningscentrum för socialarbetare runt om i Amerika. Speciell tonvikt lades vid lektionerna om grupparbete, ungdomsarbetets och ledarskapets metodik och teknik, amerikanskt ungdomsarbete etc. Förutom lektioner i dessa ämnen gavs värdefulla introduktioner om amerikanskt skolväsende, ungdomsproblemen, rasfrågan, religion m. m. I anslutning till dessa introduktioner gjordes studiebesök på motsvarande institutioner, exempelvis skolor, kyrkor, ungdomsdomstolar och häkten, slumdistrikt, teatrar och ungdomsgårdar.

Den praktiska delen omfattar 10 veckors arbete bland barn och ungdom. Kursdeltagarna placeras därvid ut i olika miljöer såsom läger, institutioner, rekreationscentra etc. Själv är jag placerad som husfar för företrädesvis emotionellt störda ungdomar, såväl flickor som pojkar, ett mycket intressant arbete även om det stundom kan vara påfrestande nog. För detta arbete utgår ingen ersättning till kursdeltagarna utan "lönen" går till Programmet. På detta sätt hjälper vi själva till att betala  $\frac{1}{3}$  av omkostnaderna för programmets genomförande. Resterande del av omkostnaderna täckes av fondmedel samt statsstipendier.

En fråga som man ofta haft anledning att ställa sig är: Vad är typiskt ameri-

kanskt? Jag trodde mig ha fått en intressant och god bild av amerikanskt familjeliv från min första värdfamilj. Toppmodern köksutrustning, burkmat och förråd för flera veckor, fyra TV-apparater, till synes ungefär lika många böcker, (hur många transistorradioapparater det fanns kom jag aldrig underfund med) och givetvis två bilar. Fadern fördelade maten vid bordet, ju rårare biff dess bättre. Det förekom ett intensivt umgänge med grannar och bekanta, frun var mycket socialt verksam och hela familjen gick givetvis i kyrkan på söndagarna. Sedermera har jag emellertid fått revidera flera av punkterna i denna uppfattning.

Det har dock varit lätt att konstatera att amerikanaren inte gärna går i onödan, han tar bilen. Kanske ligger det något i historien om pojken som sa till föräldrarna: Jag tror jag rymmer hemifrån i morgon. Vem kör mig?

På tal om att köra bil så är *drive-in* ett begrepp som man möter i olika sammanhang. Vill man se en film en kväll och inte lyckats skaffa barnvakt så lastar man in hela familjen i bilen, bäddar för de yngsta i baksätet och beger sig till en *drive-in-movie*. Där kan man beskåda filmerna på en jätteduk och lyssna till ljudet genom en högtalare, som fästes i ena bilfönstret. Vanligtvis pågår föreställningen till långt efter midnatt. Förfriskningar finns att tillgå och många passar på att promenera omkring en stund då och då för att hämta frisk luft och sträcka på benen. *Drive-in-movie* är därför inget för folk som i lugn och ro vill avnjuta en filmföreställning. Är man ute och bilar och av någon anledning ej vill lämna bilen för att äta kör man in på en *drive-in-snack*, där man kan bli serverad genom bilfönstret. Behöver man uträtta bankärenden och inte kan finna någon parkeringsplats eller

har bråttom så kör man till närmaste drive-in-bank och blir expedierad genom en lucka, direkt ut till körbanans sidospår. Snabbt och behändigt.

TV-tittandet tycks trots allt ta en betydande del av fritiden i anspråk för genomsnittsamrikanen, inte minst för ungdomen. I exempelvis New York City har man att välja på 7 program samtidigt, vilka pågår strängt taget dygnet om. På "landsorten" får man ofta nöja sig med 4 eller 5 kanaler. TV-programmen ekonomiseras helt av reklamslagen.

Mycket populära bland barn och ungdom är de s. k. seriemagasinen, av vilka det finns en uppsjö. Även för de vuxna har läsningen underlättats betydligt genom att man bantat ner originalböckernas såväl innehåll som format. För en ringa penning kan man köpa noveller samt populärvetenskapliga alster såsom handbok i barnuppföstran, psykoanalys, hur man vinner framgång etc. Går man i en bokhandel bland dessa alster erinras man osökt om historien om tysken och amerikanen som båda skulle skriva en avhandling om elefanter. Tysken presenterade efter någon tid sex volymer med titeln: Inledning till avhandling om elefanter. Amerikanen lade också fram sitt verk, en bok i fickformat med titeln: Allt om elefanter.

Under min vistelse hittills i USA har jag haft det oftast stora nöjet att medverka vid ett otal sammankomster, parties, välgörenhetsföreningar etc. Den oftast förekommande frågan är: Vad tycker ni om USA? Givetvis väntar sig gästerna ett positivt svar. En obehaglig läxa fick en kursdeltagare, då han i ärligt uppsåt tillät sig att kritisera raspolitiken i vissa stater och fick till svar ett kyligt: Det är vår ensak! Populära diskussionsämnen är givetvis ungdomskriminaliteten och svensk sexualmoral, om vilka ämnen de flesta amerikanare har en förutfattad mening. Det brukar vara välgörande att inför de åhörare, som med en glimt i ögat väntar sig sensationsavslöjanden skämtsamt konstatera, att vi i Sverige inte hade några sexualproblem innan Kinseyrapporten kom ut. Det finns dock intressanta jämförelser och

## Omslagsbilden

denna gång går — liksom de fyra tidigare omslagsbilderna i år — i bollens tecken. Vi alla-fotograferna har denna gång besökt en skola på Hisingen och träffat på en hel skara flickor i färd med eftersommarens favoritsysselsättning på skolschemat: brännboll. Nåja det spelas även andra former av bollspel i och utanför våra skolor och flickorna lär väl inte vara främmande för att då och då vara med i pojkarernas duster i en del tävlingar, som inte är för robusta och pojkbetonade.

Det är faktiskt förvånansvärt vad brännbollen håller i sig här på västkusten. En ungdomsgårdsföreståndare berättade för en tid sedan, att inom hans distrikt kunde man ofta se flickor och pojkar spela just brännboll, dessvärre icke sällan på gatorna (och det har sina randiga skäl och rutiga orsaker). Kanske skulle vi förnya oss lite här och var genom att just pröva på något — gammalt såsom brännbollen.

Under alla händelser går vi nu mot en mörkare årstid och det är snart dags att dra sig inomhus och än en gång konstatera att den västkustska hösten är lång och kall och kräver goda sysselsättningsmöjligheter för vår ungdom. Gymnastiksalarna räcker inte till, sporthallar saknas i stor utsträckning i vår stad och mycket mer kan göras för att genom bollspel och lek locka ungdom till aktivitet och till harmonisk balans.

(Foto: Döbeln-Mattsson.)

*Leif Svensson,  
assistent vid  
Ungdomsbyrån  
och Amerika-  
skildrare i  
höstens  
Vi alla*



## Ungdomsdelegationen begär ökat stöd

*Delegationens ordf. L. E. Skarin uttalar sig för Vi alla.*

De idéella ungdomsorganisationerna fyller en mycket stor uppgift i samhället. Det råder ingen tvekan om, att ungdomsorganisationernas verksamhet är en bland de allra bästa formerna för s. k. förebyggande arbete bland ungdom. Hade ungdomsorganisationerna bättre ekonomiska resurser, skulle säkert ett ännu effektivare arbete kunna utföras. Med vetskap om de stora svårigheter, som många ungdomsorganisationer brottas med, har därför ungdomsdelegationen beslutat hemställa till stadens myndigheter, om ökat stöd åt ungdomsorganisationerna under nästa budgetår.

En ökning av anslaget till hyresbidrag från nuvarande 100.000:— kronor till 150.000:— kronor har i första hand gjorts framställning om. Detta skulle i praktiken medföra, att ungdomsorganisationerna skulle kunna få hjälp med sina hyreskostnader med kanske i bästa fall 50 % av kostnaderna. Dessutom begäres 10.000:— kronor att ställas till förfogande för ledareutbildning i organisationernas egen regi. Delegationen hemställer också om ett anslag på 80.000:— kronor till bidrag åt ungdomsorganisationernas instruktörslöner. Det sistnämnda anslaget är en nyhet så tillvida, som att det inte tidigare förelagt i konkret form. Men det är många ungdomsorganisationer som gjort framställning om bidrag till sina instruktörer. Vi hoppas att stadens fäder skall ställa sig mycket välvilliga till delegationens framställningar, trots att på den sista punkten delegationen inte är enig. En ledamot har nämligen reserverat sig mot anslaget till instruktörsarvoden.

Vid delegationens behandling av frågan om instruktörsbidragen framhöll ungdomskonsulent Kjell Andersson, att dessa föreningsinstruktörer arbetar som renodlade ungdomskonsulenter, och att deras insatser är fullt jämförbara med dem, som kommunens egna befattningshavare gör, varför



L. E. Skarin

han för sin del varmt ville tillstyrka underreknads förslag om äskandet om anslag till instruktörsbidrag. Även de övriga ledamöterna i delegationen yttrade sig mycket positivt om ungdomsorganisationernas arbete, och betydelsen av samhällets ekonomiska stöd, även i den form, som här föreslagits. Man får således hoppas, att ungdomsdelegationen under nästa år skall få ökade möjligheter att lämna bidrag till ungdomsorganisationernas verksamhet.

## Opinionsledare

När statsmakterna under åren har tagit initiativ till stödåtgärder på ungdomsfostrens område har detta skett som en direkt följd av en akut krissituation — motbokens avskaffande 1955 och nu den tilltagande ungdomsbrottsligheten. Det skulle inte bara vara klädsamt utan också framsynt att nu också börja tänka några år framåt i tiden. I syfte att nu dra allmänhetens blickar åt ungdomsföreningarnas håll är de föreslagna åtgärderna i stort sett tilltalande. Men i ett samhälle, där konkurrensen om uppmärksamheten hårdnar för varje dag och där nya valsituationer för ungdomen ständigt uppstår, är de föreslagna åtgärderna bara en ringa början. Nästa steg bör alltså bli att skapa stödformer för utbildning av opinionsledare och opinionsförmedlare, dvs. för kvalificerad ledarutbildning. Ty, för att citera utredningen, "bland ungdomsledarna finns de starkaste opinionsledargrupperna".

(Kristet Forum nr 4/1961.)



## Fackförening eller dockbyråkrati?

— Pär-Arne Johansson, GEO:s ordförande, skriver om elevernas fackförening.

I pressen har man under den senaste tiden, i samband med introduktionen av den nya grundskolan, kunnat läsa att elevråds- och föreningsverksamheten vid skolorna skall befrämjas. Detta har med speciell glädje noterats av dem som är aktivt engagerade i den elevrådsverksamhet som redan nu finns. Den stora majoriteten av studerande vid läroverk, flickskolor och liknande skolformer är anslutna till vad man skulle kunna kalla elevernas fackförening, SECO, Sveriges Elevers Centralorganisation. Denna riksorganisation, som är uppbyggd enligt konstens alla regler, består av distriktsorganisationer, t. ex. GEO, Göteborgs Elevorganisation, vilka i sin tur består av de elevråd som finns inom området. Denna föreningsform, som från början växte fram som en slags klagooorganisation över misshälligheter inom skolans värld, har ändrat karaktär. Enbart som forum för missbelåtna skulle den inte längre ha något existensberättigande. Verksamheten har, och kommer antagligen också, att växa sig allt starkare, och syftar bl. a. till att skapa en bättre anda bland eleverna, att främja respekten för demokratin och de mänskliga rättigheterna samt söka främja skolungdomens intressen och försvara dess rättigheter.

Eftersom statsmakterna önskar en utökning av verksamheten måste elevorganisationen ha gjort ett, åtminstone delvis, gott intryck. Ur vår egen synpunkt är det naturligtvis tanken på att främja elevernas intressen gentemot, eller kanske numera, tillsammans med, skolans ledning både lokalt och centralt som är den viktigaste uppgiften. SECO får glädjande nog tillfälle att yttra sig över statliga utredningar och betänkanden och har själv kommittéer i arbete, vars arbetsresultat vi hoppas skall påverka utvecklingen inom det berörda området. Organisationen anordnar kurser och konferenser, ja, försöker överhuvudtaget att verka som en vanlig fackförening. Någon fullständig medbestämmanderätt inom skolvärlden har elevverksamheten självfallet inte och bör heller inte få det.

Att som företrädare för en grupp vars åsikter och beslut bara är rådgivande veta sin plats och sin räckvidd är naturligtvis ett viktigt krav på den som för gruppens talan.

Jag tror emellertid inte att det är denna nu nämnda verksamhetsform som trots allt i första hand tilldrog sig skolberedningens gillande. Där betraktar man antagligen dessa sammanträden med sina långa debatter och allvarliga överläggningar som ett demokratins och de parlamentariska formernas förrum. Ett bra sätt att lära eleverna de normer som de som myndiga medborgare måste känna till i dagens organisations-Sverige. Det är alltså i konsekvens med detta som man med myndigheternas stöd skall försöka få de äldre eleverna i den nya grundskolan att engageras i elevrådsverksamhet, vilket ju kommer att medföra en kraftig ökning av antalet medlemmar.

Det är kanske av intresse att veta att elevrådsverksamheten inte är en artificiell konstruktion, utan att den vuxit upp på grund av elevernas egna initiativ och intresse. I ekonomiskt hänseende har den i stort sett själv fått stå för inskaffandet av medel genom skoldanser etc., till skillnad från de flesta andra former av ungdomsverksamhet som, sett ur den synpunkten, varit och även är mer gynnade, men de kanske trots allt också är i större behov av att vara det. Men då verksamhetsområdet blivit större, i grundskolan skall elevrådet fungera som en slags moderförening där de andra föreningarna, t. ex. FN- och diskussionsklubbar, skall vara underavdelningar, kommer ekonomisk hjälp att vara ytterligare av behovet påkallad.

I rubriken nämns ordet dockbyråkrati, något som många anser är betecknande för elevrådsverksamheten. I Pressen har man i samband med elevriksdagar eller liknande kunnat läsa verop över framtidens byråkrater som skall överträffa dem vi har i dag. Inte vill jag förneka att sammankomsterna ibland ger ett så att säga lill-

## Kurs om kultur

Yngve Lindström, tidigare ungdomsgårdsassistent och intresserad ungdomsledare, har varit på Skolöverstyrelsens Biskops Arnö-kurs och ger här några intryck.

Man har ofta en känsla av att orden *Konst och Kultur* är stora och döda ord för ungdomen, omgivna av tristess och unken doft. Smäller man orden mitt i ansiktet på dem, så backar de ut. Men ungdomen är nyfiken och att stegra deras intresse på dessa områden bör inte vara svårare än att aktivisera dem på annat sätt. Bara man kan få litet blod och puls i orden; levandegöra vår kulturtradition för dem. De behöver den!

Kungl. Skolöverstyrelsens kurs om ungdomens estetiska och etiska fostran gav mig en ganska kraftig törn i den riktningen. Kursen var förlagd till Föreningen Nordens institut, Biskops Arnö; en historisk miljö som redan den gav oss deltagare perspektiv mot en annan tid och andra värderingar än våra. Och i skilda tider med skilda värderingar fick vi fördjupa oss ytterligare genom konststudier — analys av konstskapelser.

Jag skall inte närmare gå in på hur kursen var upplagd — av utrymmesskäl — utan endast redovisa ett tvärsnitt: Kursledare var rektor Åke Leander och han föreläste om såväl konst som litteratur. Genom ett förnämt urval förstod han att parallellt hålla levande hur konstskapelsen återspeglade människans situation och värden i tiden. Om musikens uttrycksmedel talade tonsättaren Folke Rabe, om ungdomen och jazzen författaren S. Foerster, om den moderna konsten fil. lic. Marita Lindgren-Fridell etc.

Såväl under diskussioner som grupparbete fick vi ofta skäl att konstatera: Ung-

domen är en isolerad grupp i samhället. Den får därför inte inandas vår kulturtradition på samma självklara sätt som vi fått. Vi lever i en "värdenas kristid" och det gör naturligtvis situationen så mycket vanskligare för vår ungdom.

Allt detta leder mig fram till ett ord av Simone Weil: Blickriktning! Det är väl vad man helst skulle vilja ge ungdomen: En jämnvikt där de kan finna sin riktning, sina värden och ha dem fast förankrade i vår kulturtradition.

Troligen kommer kursen att efterföljas av en ny nästa sommar. Jag vill varmt rekommendera den. Man hade en känsla av att resa därifrån med nya idéer och med en friskare syn på vår tid och ungdomen.

## Orientering

*En glädjande aktivitet har kunnat spåras inom orienterings-Göteborg denna sommar ifråga om lägerverksamhet. GÖTEBORGS SPORTKLUBB arrangerade den 1—19 augusti ett orienteringsläger för flickor från orienteringsklubbarna i Göteborg vid Källtorps Ungdomsgårds stuga, Bugärde, Hindås. Inalles 17 lägerdeltagare från 5 klubbar deltog och hade det trivsamt och lärorikt med instruktion, orienteringsmoment, tävlingar m. m.*

*IK STERN fortsätter på den inslagna vägen och arrangerade även i år läger för pojkar från de göteborgska orienteringsklubbarna, denna gång under tiden den 14—20 augusti på Sterntorpet. Sammanlagt 28 pojkar hade kommit till kursen och 7 klubbar var representerade.*

*Finfina instruktörer var med och ledde det hela. För flickorna hade engagerats Margit Allard samt Gertrud och Gudrun Klasson. Pojkarnas ledare utgjordes av Olle Sundvall och Lars Einar Eneberg.*

gammalt intryck, men som jag tidigare påpekade är det väl en fördel att ta det man sysslar med på allvar men tendensen får naturligtvis inte drivas in absurdum. Svaret på frågan om elevrådsverksamheten fungerar som en fackförening eller dockbyråkrati är att den är en syntes av de båda begreppen.

## Nio punkter om ungdomsupplysning

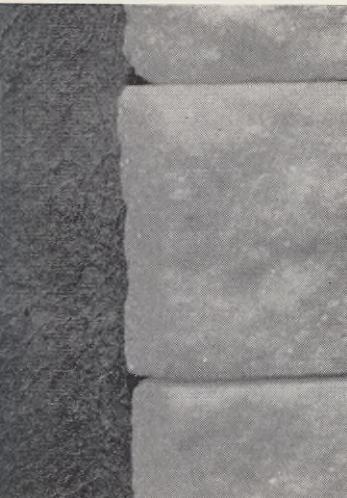
Vi presenterar här i sammandrag några av de förslag och synpunkter som 1960 års ungdomsupplysningsutredning kommit fram till i sitt nyligen avlämnade betänkande:

Under 1959 års riksdagsarbete väcktes två likalydande motioner om riktlinjerna för ungdomens etiska, moraliska och sociala fostran m. m. I motionerna begärde man bland annat en utredning angående en upplysningskampanj på ungdomsfostrans område.

Man uppdrog sedermera åt Statens Ungdomsråd att utarbeta ett förslag med anledning av motionerna. Deras förslag utmynnade i att en expertberedning måtte utforma "en intensifierad upplysningsverksamhet på ungdomsområdet". Beredningen, som antog namnet 1960 års ungdomsupplysningsutredning, har bestått av rektor Gunnar Dahlander ordf., redaktör Rolf Lundgren, redaktör Carin Beckius och ungdomsintendent Anna-Greta Gustafson.

Utredningen säger bl. a. i sina förslag, som avlämnats till "ungdomsministern" statsrådet Sven af Geijerstam:

- Utredningen har sett som huvuduppgift att finna vägar och former för en förbättrad samhällsinsats och samhällskontakt för de unga;
  - Upplysningsverksamheten bör gå ut via redan banade stigar, d. v. s. genom statliga och kommunala myndigheter, folkrörelser, ungdomens egna organisationer, föräldraföreningar, radio, TV och press. Utredningen tänker sig ökade resurser för ungdomsarbetet i dess olika former;
  - Någon tidsbestämd kampanj vill man inte ha och vidare anser man inte att staten bör ställa upp några generella normer när det gäller ungdomsfostran. Samhället bör stödja de goda krafter som finns på ungdomsfostrans område, säger man;
  - Ifråga om radio och TV önskar utredningen ökat antal ungdomsprogram, lättillgängliga sändningstider och förhandsnotiser till programmen. Man rekommenderar tillkomsten av en föräld-
- raskola. Aktuella ungdomsproblem bör presenteras på kurser för journalister för att dessa skall bli informerade om problem som berör dagens ungdom;
- Föräldrakontakter bör uppnås bl. a. genom att kommunerna låter utarbeta broschyrer om barns och ungdoms utveckling och distribuerar dessa genom barnbidragsregistret. Broschyerna bör även ge anvisning om var man kan få hjälp och råd i händelse av problem eller svårigheter. Fritidsfrågorna bör också ägnas uppmärksamhet;
  - Utredningen föreslår att föräldraföreningar och skolor ger föräldrarna upplysning i ungdomsfrågor samt att folkrörelserna och ungdomsorganisationerna "kommer in" i skolorna och får presentera sin verksamhet. Utredningen rekommenderar kommunalt stöd till föräldraorganisationer. Därjämte vill man ha stimulansbidrag eller "bidrag till ungdomsupplysning" till ungdomsorganisationerna för kampanjer, mötesmateriel, instruktioner och handledningar;
  - Under rubriken kommunala initiativ har utredningen summerat en del erfarenheter från flera av de större städerna och orterna. Utredningen anser också att ungdomsupplysningen bör främjas på det lokala planet och föreslås länsvis anordnade konferenser, till vilka ungdomsledare och företrädare för olika institutioner föreslås inbjudas;
  - Utredningen har också i ett särskilt kapitel sysslat med arbetsplatsens och fackföreningens intresse för den unga arbetskraften, om försvarets samhällsorienterande verksamhet och föreslår punktkampanjer t. ex. ifråga om rökning, sparande m. m.
  - Utredningen föreslår slutligen att statens ungdomsråd utrustas med ett permanent verkställande organ.



### Vad före- ställer bilden?

Ja, det ser ju vem som helst att det är . . . ja, vad är det för motiv som fotografen lekt med och kraftigt uppförstorat? ? ?

— Vi alla vill inbjuda hela läsekreten (plus mormor och morfar, farmor och farfar, morbror Nicklas, Olsson, Lill-Janne och lilla Elsa och alla Ni andra) till att spärra upp korppluggarna och fundera över den här bildgåtan. Skriv ner vad Ni tror det föreställer på en lapp och skicka in lösningen till

Vi allas redaktion  
Ungdomsbyrån, Föreningsgatan 13  
Göteborg C.

Först öppnade lösning med rätt svar erhåller bokgåva. Andra- och tredjepristagare får helårsprenumeration å Vi alla gratis till sig själva eller om vederbörande hellre vill använda priset som gåva till någon bekant.

Svaret skall vara redaktionen tillhanda senast den 1 oktober 1961 och det rätta svaret publiceras i nästa Vi alla-nummer (utkommer omkring den 15 oktober).

PS. Naturligtvis får den vetgirige programledaren genast ett uppslag för nästa ungdomsträff. Hur vore det med en gissningstävlan i bildgåteform? Bläddra bland gamla amatörfoton — eller vill Du i stället använda veckotidningar eller något lämpligt bild- eller fotomagasin! Använd gärna anslagstavlan i klubblokalen för veckans eller månadens gissning och knyt gärna an till något aktuellt i händelseväg.

DS.

## Ungdomsgårdarna

Det här har hänt på personalfronten.

Assistent *Göran Ericson*, vid ungdomsbyrån, har under sommaren tillträtt befattningen som ungdomskonsulent vid idrotts- och fritidsnämnden i Vänersborg. Som ersättare för honom på ungdomsbyrån tjänstgör t. v. föreståndaren vid Bjurslätt Ungdomsgård, *Stig Malmqvist*.

Som tidigare nämnts har föreståndaren vid Burås Ungdomsgård, *Lars Carlsson*, övergått till programuppgifter vid ungdomsbyrån. Han kommer nu att som programkonsulent betjäna såväl föreningar som ungdomsgårdar. Han efterträdes på Burås av *Kaj Albinzon*, tidigare assistent vid Nordgården.

*Bo Iggström*, tidigare verksam inom idrott, scouting och arbete bland svåranspassad ungdom, tjänstgör från och med höstterminens början som föreståndare vid Krokängsgården.

*Gunilla Gudmundsson*, heter en ung halländska med erfarenheter från klubb- och ungdomsarbete, som nu går in som assistent på Högsbotorp och på Krokängsgården heter den nya assistenten *Birgit Hedén*, som tidigare bl. a. varit verksam i Röda Korset.

*Leif Svensson*, har under hela sommaren varit i Amerika men går nu åter i vardagssele från och med den 11 september, då Ni träffar honom på hans tjänsterum, ungdomsbyrån, Föreningsgatan.

## Kortedala Fritidsgård

ringer till redaktionen och talar om, att man har behov av en idrottsledare på gården. Eftersom stadsdelen är stor och det bor mycket folk i den så bör det finnas en hel del som har eller har haft kontakt med idrott och idrottsarbete och som nu skulle kunna göra en insats på fritidsgården som ledare. Ring föreståndaren och tala om villkoren. Fritidsgårdens telefonnummer är 46 55 88.

**E** mellanåt kommer det rapporter om tillståndet på ungdomsfronten i andra länder. Vad som särskilt intresserar oss är väl de amerikanska förhållandena. Även om dessa är annorlunda, och inte utan vidare jämförbara med våra, så finns det tendenser och beröringspunkter i det amerikanska samhället, som kan vara av stort intresse för oss. Nyligen har rektorn för Lövsta ungdomsvårdsskola, Dick Blomberg, gjort en resa ditöver som han redovisade i ett radioanförande den 31 augusti under rubriken "Den vanlottade ligisten". Av detta framgår att ungdomsbrottsligheten i USA har en allvarlig omfattning och att man på olika vägar försöker att komma tillrätta med den. Man har inte samma syn på ungdomsbrottslighetens orsaker som vi. I ett avseende visar brottsligheten samma tendens som här; den ökar, går ner i åldrarna, blir grövre. Var femte ungdom har någon gång innan den fyllt 18 år stått inför ungdomsdomstolen. Då är emellertid att märka, att även relativt lindriga förseelser kommer upp inför denna. Även om pojkarna rent siffermässigt dominerar brottsligheten, de är fyra gånger så många som flickorna, så har flickorna ingen obetydlig delaktighet i pojkarnas förehavanden. De deltar inte själva vid brottens begående, men verkar som katalysatorer, genom att uppmuntra och underblåsa dem i deras verksamhet. Men även kurvan för flickornas brottslighet visar en stegring.

En intressant iakttagelse talar för att brottsligheten ökar mer bland landsbygdens ungdom än bland storstädernas. Man har här dragit den slutsatsen, att detta torde finna sin förklaring däri, att massmedia som press och TV samt allt mer förbättrade kommunikationer har medfört, att landsbygdens befolkning efter hand alltmer närmat sig storstadsmänniskornas sätt att leva.

De amerikanska ungdomsbrottslingarna är fränare och hårdare än våra. De går ofta beväpnade med stiletter, batonger eller pistoler. Skottlossning är inte ovan-

lig då ungdomarna är i farten. I slumdistrikten förekommer dagliga strider mellan olika gatugäng. De kvartersområden där de olika gängen håller till är klart avgränsade och i första hand är gängen organiserade för gemenskap, till skydd mot andra gäng. Om ungdomar från ett främmande område tränger in blir det strid. I sådana strider blir det åtskilliga dödsfall årligen. Långt ifrån alla gäng är dock kriminella i grövre mening. I psykiskt avseende är det i allmänhet inget fel på dessa ungdomar. Bristen på möjligheter till fritidssysselsättning är naturligtvis en faktor att räkna med, om än långt ifrån den enda.

Narkotikamissbruket skär genom alla ungdomskategorier. Heroin, mariujana och kokain är de vanligaste narkotiska medlen. Var femte ungdomsintern har missbrukat narkotika. Spritmissbruket är dock ej så markant som hos oss.

När vi i vårt land vill försöka förklara varför ungdomarna blivit asociala gängmedlemmar brukar vi hänvisa till känslöstörningar av olika slag, bristande föräldrakontakt, hjärnskador etc. I USA däremot vill man gärna ge sociologiska förklaringar till storstadens gängbildningar. Det är slummiljöernas fattigkaserner som utgör grogrunden till ungdomarnas beteende. Ungdomarna kommer från de ur social synpunkt missgynnade familjerna. De har ofta många syskon, de är vanligen färgade, negrer eller puertoricaner med dåliga möjligheter till skolgång, små möjligheter till utbildning, karriär eller fritidssysselsättning. Dessa hängäng lämnar sällan sitt kvarter. De stannar där de är och kvarterets professionella gangsters blir förebilden och idolen för dem, som de ser upp till och försöker efterlikna. Grundtanken i det amerikanska resonemanget är, att det i en slum lätt uppstår traditioner — det utbildas asociala subkulturer i vilka det är signifikativt att vara negativistisk mot myndigheter och tolerant mot brottslighet. — Man ser ner på vad man hos oss brukar

kalla knegare, d. v. s. sådana som arbetar regelbundet o. s. v. Man längtar efter ett liv som den amerikanska medelklassfamiljen lever; med villa, TV och bil, men klättringen dit är svår att göra. De är vanlottade från starten och de har svårt att bryta sig ur den miljö och de spelregler som kringgärdar dem. Det asociala trycket är starkt och kriminaliteten blir ofta våldsbetonad.

Man försöker gå in för att bryta slumbebyggelsen, försöker få igång ett skolsystem och fritidslokaler. Ingenting hjälper om man inte kan få de berörda folkgrupperna med, och därför försöker man stimulera dem att själva ta del i verksamheten, för att på så sätt, få dem att ändra sin aktivitet och inställning.

Från socialarbetarhåll i USA förvånar man sig över våra svårigheter att klara av ungdomsbrottsligheten. Vi har ju ingen slum, här finns karriärmöjligheter för alla, alla har möjligheter till skolgång etc. Man erkänner dock att subkulturen inte är den enda orsaken till ungdomsbrottslighet, men att det är de viktigaste problemen USA har att bearbeta.

Man vill i Amerika också gärna framhålla generationsmotsättningarna som orsak till svårigheten med ungdomen. Man menar att tonårskulturen också är en underkultur, subkultur i samhället. De ungas protest mot de vuxnas sätt att leva innebär också en isolering.

Här hemma vill vi hålla fast vid vårt sätt att se på ungdomarna, men vi får inte underskatta gängets möjligheter att på ett negativt sätt påverka eljest i psykiskt avseende friska ungdomar. Man kan även i vårt land vara anpassad till fel värderingar!

## **Göteborgs Bordtennisförbund**

kan blicka tillbaka på ett nyss tilländalupet verksamhetsår, som ifråga om intensitet och omfattning varit synnerligen framgångsrikt. Under året har 15 nya organisationer vunnit anslutning, och antalet föreningar inom förbundet uppgår nu till 70. Propagandaverksamheten — bl. a. i samråd med Skidfrämjandet och Barnavårdsnämndens Ungdomsbyrå — har lockat många flickor och pojkar. Förbundet kan notera ökat antal fritidsgrupper, vilket medfört intensifierad instruktionsverksamhet för klubblös ungdom. Så måste vi också anteckna, att Göteborgs Bordtennisförbunds ungdomstävlingar varje höst och vår röner stor popularitet bland ungdomar i staden, icke minst bland de deltagande ungdomarna från ungdomsgårdarna. Man siktar på utökad kurs- och instruktionsverksamhet i syfte att nå flera ungdomliga skaror och det lovar gott inför det nya verksamhetsåret 1961—62.

## **Vi väva vidare**

är namnet på en föreningstidning som med regelbundna mellanrum trillar ner i redaktionens brevlåda. Göteborgs Distrikt av Svenska Ungdomsringen för Bygdekultur heter utgivaren som säkerligen ger sin läsekrets åtskilliga trivsamma blänkare, berättelser om timade händelser och annat aktuellt från de olika folkdanslagen i göteborgsdistriktet. Björn Döbeln — distriktsordföranden — manar i en ledare om ökade krafttag inför terminsstarten. Kurser, samkväm, träningskvällar avlöser varandra i programmet och det hela verkar "full fräs". Så kan man läsa att Svenska Ungdomsringen har för avsikt att skaffa sig en central kursgård i hjärtat av Dalarna för medlemmarnas arbete och trivsel. Det rör på sig tydligen inom Sv. U. R.



## Ungdomsbyrån:

- ◇ Meddelande har lämnats ungdomsbyrån från barnavårdsnämndens centrala förvaltning att en förflyttning av ungdomsbyråns verksamhet kan beräknas ske under hösten. När vi skall flytta och vilka lokaler vi kommer att disponera har ännu inte gått att få besked om. Vi kommer att lämna organisationer och andra berörda besked så fort som möjligt.
- ◇ Ungdomsdelegationen håller sitt första höstsammanträde onsdagen den 20 september. Ledamoten Clarence Helgeson har avgått på grund av bristande tid och som ersättare ingår hr Bengt Larsson, distriktsordförande i SSU bl. a.
- ◇ Den projekterade fritidsgården intill stora Kvibergshuset har tyvärr inte kunnat färdigställas så att den kunde tagas i bruk vid höstterminens början. Först under senare delen av november beräknas fritidsgårdens huvudbyggnad vara färdig.
- ◇ Planeringen av höstterminens ungdomsledarutbildning pågår som bäst. Anmälningar och förfrågningar mottagas av ungdomsbyrån. Den i samråd med ABF igångsatta universitetscirkeln i psykologi och pedagogik fortsätter i vanlig ordning. Varje kursdeltagare erhåller meddelande om kursstartdatum.
- ◇ Ungdomsgårdarnas heltidsanställda personal var samlad till en fortbildningskurs under tiden 21—25 augusti på Solgårdens Turisthotell i Stenungsund. Flera goda föreläsare medverkade och lämnade informationer och intresseväckande synpunkter på ungdomsarbete, ungdom, metodfrågor m. m. Vi hoppas kunna återkomma med synpunkter på kursen så småningom.

## Årets stora händelse

för de yngre inom segelsporten i Göteborg blir den skandinaviska optimistjolleregatta, som äger rum den 16 och 17 september vid Långedrag. Inom ungdomsbyrån och segelsportklubbarna har man gjort ett stort pådrag för att kunna ordna tävlingarna för de 30 pojkarna — 10 från vardera Oslo, Köpenhamn och Göteborg (Västsverige). De gästande ungdomarna bor på Kryssarklubbens "Gratitude" och seglingarna kommer att inramas av trevliga program av varierande slag. Det artar sig med andra ord till en verklig regattaweekend den 16—17 september på Långedrag.

## Höstens ungdomsledarkurser.

### — 2-årig ungdomsledarkurs

Tisdagskvällar med start den 3/10. Avgift 10 kr. Föreläsningar, grupparbete, seminarier.

### — Filmmaskinistkurser.

I. 12, 13, 19 okt.

II. 16, 17, 23 nov.

Avgift 10 kronor.

### — Kurs i Audio-Visuella hjälpmedel

8, 9 november. Avgift 5 kr.

### — Psykologi och pedagogik.

Fortsättningskurs på dagtid.

### — Programledarkurs.

Startar i mitten av oktober.

### — Hobbykvällar.

Upplysningar och anmälningar:

Ungdomsbyrån, tel. 20 09 20 vx.



Pigga guldhedspojkar i postverkets tjänst på Liseberg.

## Att leda människor

är rubriken på en ny kurs, som Göteborgs distrikt av Svenska Scoutförbundet anordnar innevarande höst i samråd med Stiftelsen Personlig Människovård. Scoutdistriktets program över ledarutbildningen hösten 1962 föreligger färdigtryckt som vanligt i god tid och i trivsamt utförande. Vi kan läsa om hajkledarkurser med hjälp av kanot, som tydligen skall äga rum någonstans i närheten av Hindås, vidare om diplomkurser för blåvingeledare och flickscoutledare, tipskurs för flickscout- och pojkscoutledare, hobbyledarutbildning och mycket annat i kursväg. Minimialder för deltagande i kurserna är 18 år och Scoutdistriktets telefon, som bl. a. ger upplysningar om kursverksamheten, är (= AB Scoutvaror) 11 22 31. Även utomstående intresserade kan anmäla sig.

## Ny ungdomssekreterare

får vi träffa inom Frälsningsarmén i Göteborg från och med instundande hösttermin. Major *Karl-Erik Lefvert* lämnar staden för uppgifter som riksinstruktör och hans efterträdare som ungdomssekreterare blir major *Sven Nordström* med närmast tidigare tjänstgöringsplats i Falun.

## Hitta på Liseberg

På sommarens stora frimärksutställning "Gothia" som var både roande och intresseväckande, var det också väl sörjt för de yngres förströelse. I detta syfte anordnades bl. a. en tävling, "Hitta på Liseberg" där 28 pojkar i åldrarna 10—12 år från stadens parklek och ungdomsgårdar kämpade om segern.

Det var Generalpoststyrelsens press- och informationsavdelning tillsammans med postens kundtjänst i Göteborg, som stod som arrangörer. Tävlingen var ordnad på så sätt, att pojkarna indelades i lag, alltefter bostadsområde = postdistrikt. En "riktig" postiljon svarade för ledarskapet i varje lag och såg till att den bunt brev, som laget fått att sortera och dela ut, kom i rätt ordning. Och sen kilade de små brevbärarna i väg, med postmössa på skulten och väskan slängande efter sig, ivriga att finna rätta adressater bland karuseller och berg- och dalbanor. Laget från Guldheden klarade sig bäst och vann, men så hade de också "träning från ungdomsgårdens kvartersserie i fotboll"! Samtliga lag fick förstas priser i form av postens presentkort, sparbössor och andra nyttigheter.

En vettigt upplagd, rolig och för pojkarna lärorik tävling, som bör få efterföljare i olika former.



## Brev som värmer

I  
På ungdomsgården Stora Katrinelund kan man träffa Händighetsklubben, en grupp flickor, som under fjorton år varit verksam på olika sätt, eller med andra ord, ända sedan den dag, då de som tonårsflickor fick kontakt med ungdomsgården. En intressant arbetsuppgift under det gångna arbetsåret har varit insamlingen av medel till "svenskbyn" Roccamena på Sicilien. Läs det här brevet:

Bromma, juni 1961.

Till  
Händighetsklubbens Roccamena-vänner.

Svenska Dolci-kommittén vill härmed framföra ett varmt och hjärtligt tack till Er alla, som på olika sätt medverkat i den aktion, som Händighetsklubben, Ungdomsgården Stora Katrinelund, Göteborg, sedan hösten 1960 bedriver till förmån för "svenskbyn" Roccamena.

Händighetsklubbens inspirerande verksamhet har varit av stor betydelse för kommitténs arbete, då den i hög grad bidragit till spridande av upplysning om nödsituationen på västra Sicilien och Danilo Dolcis kamp mot denna och samtidigt betytt ett kraftigt ekonomiskt stöd. Klubben har fr. o. m. september 1960 med oförtruten entusiasm och energi och tack vare Er hjälp insamlat och insänt 300 kr. i månaden till verksamheten i Roccamena, alltså hitintills sammanlagt 2.700 kr. Detta är verkligen imponerande och beundransvärt.

Dolci-kommittén vill även i detta tack uttrycka en förhoppning att ert intresse för Roccamenas framtid och kontakten med Händighetsklubben och kommittén skall bestå.

Med hjärtliga hälsningar.

Uli Herz            Ingrid Reinius-Larsson  
ordförande            sekreterare.

Nu när höstterminen påbörjas kan vi meddela, att klubbens mål — 300 kronor per månad under ett år — har uppnåtts genom att 3.600 kr. insänts till Svenska

Dolci-kommittén. Insamlingsarbetet är inte avslutat utan flera gårdar och föreningar kan under den stundande hösten vänta sig besök av någon energisk händighetsklubbare.

### II

Majornas IK har haft tyska idrottsungdomar inkvarterade på Burås ungdomsgård:

Härmed vill Majornas Idrottsklubb uttrycka sitt synnerligen varma tack för den möjlighet, som lämnades oss för inkvartering av tyska idrottsungdomar dels från Flensburg under tiden 29 april—6 maj och dels från Kiel under tiden 19—23 maj och våra gäster var synnerligen belättna med den inkvartering vi kunde bjuda dem.

Vi vill vid detta tillfälle även framföra vårt tack och vår uppskattning för det sätt, varpå personal samt medhjälpare på Burås Ungdomsgård tog hand om våra gäster och skötte alla de uppgifter, som var förenade härmed, och de visade härvid gästfrihet samt vänskap och oegennyttia av bästa slag.

Det är för oss en glädje att ha konstaterat detta samt att på detta sätt uttrycka vår uppskattning.

Med hälsning  
Majornas Idrottsklubb  
Stig Gustavsson  
ordförande.

### III

Ungdomsbyrån fick mottaga följande brev från en nöjd pappa:

Anders och Sten Blomström, som har haft glädjen att få deltaga i den utomordentligt trevliga seglarskolan på Härlanda tjärn kunna tyvärr inte vara med vid diplomutdelningen den 18 ds. Ber att få deras diplom översänt

till adress: .....  
Samtidigt anhåller jag nu att få, om möj-

## Klipp från kolleger

ARIEL

språkrör för NTO, ivrar för höjda spritpriser och säger i en ledare den 2 september, att bland de nykterhetspolitiska hjälpmedel, som står till buds, hör utan tvekan till prisskruven till den enklaste och effektivaste. "Hyser man verklig oro för det rådande nykterhetstillståndet, så bör det inte heller vara svårt att skapa förståelse för behovet av en ordentlig prishöjning på alkoholdryckerna. Och denna höjning bör vara generell och inte enbart rikta sig mot starkspriten!"

## SVENSK VECKOTIDNING

utgiven av Svenska Missionsförbundet, konstaterar att folkhögskolan väl hävdat sin ställning i den nya skolorganisationen i en artikel om folkhögskolans framtid. Man framhåller: "Vi föreställer oss också, att den ungdomsvänliga politik, som nu börjar föras av både stat och kommuner, behöver avsätta ordentliga resultat i fråga om ledarutbildning. Borde inte folkrörelserna få möjlighet att som en självständig linje i anknytning till folkhögskoleverksamheten upprätta ledarinstitut, understödda ungefär efter samma normer som gäller för folkhögskolorna men utan att beskära dessas möjligheter till fortsatta och ökade bidrag?"

---

*ligt, besked om eventuella kurser under augusti månad i år och för tid därefter. Skulle vara mycket tacksam för att få med dem på fortsatt utbildning av något liknande slag.*

*Med tack för kursen som varit.*

Fred Blomström.

\*

Ungdomsbyrån och alla medhjälpare i optimistarbetet säger tack så mycket för "blommorna" och lovar att försöka göra ännu fler trevliga arrangemang under nästa säsong.

MOTORFÖRAREN

MHF:s tidning, frågar genom Sven Elm-gren: "Är det inte på tiden att vi slutar upp att tro att man kan nå en förbättrad folknykterhet samtidigt som man meto-diskt för ungdomen samman med spriten?"

FÖNSTRET

ABF:s organ, har en del synpunkter under rubriken "Kulturangelägenhet" i augustinumret, som borde nå ut till en ännu större läsekrets. Vi citerar: "Överhuvud taget är det också aktuellt att vi omprö-var vår syn på den gamla svenska folk-kulturen för att därur försöka hämta den kraft och förnyelse vår kulturpolitik så innerligt väl behöver. Det ges inte på detta utrymme tillfälle att lika påtagligt som man kan presentera den där buketten svenska landskapsblommor redovisa en hel-hetsbild av vad vi menar med svensk och nordisk folkkultur, men låt oss stanna upp en stund inför vår folkmusik och folk-dans. Innan alla små och stora viktigpettar i olika sammanhang förlöjligt vår folkdans och folkmusik så var inte denna dans och musik löjlig "knätofs" och "fiol-gnissel". Vad är det som säger att inte den svenska ungdomen på samma sätt som exempelvis den israeliska och jugo-slaviska älskar sin "horra" respektive "kolo" skulle kunna uppskatta våra charm-fulla och vackra folkdanser?"

**FRIHET FRÅN  
HUNGER**

**Sverige  
hjälper**

**POSTGIRO 90 1961**



## Redaktören

har använt en del av sommaren till att studera hårmodet. Studierna har varit utåtriktade, d. v. s. har inte berört de egna svallande lockarna, vilka ju haft att kämpa en ojämn kamp mot hårda nordanstormar och isiga sommarregn, som denna gröna sommar slagit hårt både på få, folk och fasader.

Det nya ämnet, som varit föremål för studium, har omfattat hårets filosofi speciellt metodikfrågor rörande ungdomens hårväxt. Stora och små forskare har konstaterat, att ungdomens bristande säkerhet ofta sammanhänger med dess hårväxt. Eller klarare uttryckt: Många ungdomar ersätter det som man har så litet av, nämligen säkerhet, värdighet och klokhet med stora mängder hår. De långhårigas antal bland ungdom är nu så stort att man snart kan vänta bildandet av en riksorganisation, allt i syfte att tillvarata de långhårigas intressen och mänskliga rättigheter (i att få lov att vara långhåriga). Det enda som i kvantitetsavseende möjligen skulle tänkas kunna tävla med hårprydningen är de mängder kletig hårpomada exempelvis konsistensfett, margarin, sockerdricka, apelsinsaft, Karlssons klister, som regelbundet förbrukas för att få håret i riktiga, förföriska och djärva formationer.

Det som här har skrivits gäller ju våra pojkar. Flickornas kamp för att bli vackra och eftertraktade och kanske också annorlunda förknippas icke sällan med färgning och blekning av håret. I dag kan man faktisk få se en flicka, icke endast med färg utan med färger. De färglösas tid är förbi. Hårets kulör växlar från tid till annan. Blir man trött på en viss flickvän, så har hon oanada möjligheter att åter

bli aktuell. Hon blir som ny dagen efter. Med hårfrisörskans och färgmedlets hjälp kan man växla i alla de färger — och några till — som vi fått lära oss ingår i spektrum. Räcker det inte med håret att sätta färg på tillvaron, så finns det ögonbryn och ögonlock att manipulera med. Observeras bör att kinder, panna och annat, som ingår i ungdomliga ansikten, sedan länge har annorlunda utseende än det naturliga.

Inget är som håret eller vad sägs? Byxor, klänningar, kavajer, skor visst ägnas dessa ting uppmärksamhet och visst betyder det en hel del i säkerhetssökandets tidsepok. Sorgkanter under naglarna kan tolereras och till och med en smutsrand kan passera. Men håret — inget får en sådan uppmärksamhet framför spegeln, som detta. Vi lever i hårets århundrade. I håret ligger tuffheten, motståndet, revolten eller allt, som kan sättas upp mot de vuxna och bestämmande.

Pappor, som tappat sitt hår och pappor med hår har inte ägnat problemet tillräcklig uppmärksamhet. Många mammor suckar men kan inget göra. Inga föräldraföreningar för ungdomens naturliga hårväxt har bildats. Myndigheterna sover som vanligt. Var finns lösningen på detta problem?

Många menar att svaret på problemet heter: herrfrisörerna. I denna hårålder har de och kommer de att få en stor uppgift. Deras fostringsjobb av de lång- och månghåriga kommer att bli omfattande och måste beröra frågor om stil och smak, renlighet och fräschhet. Där inte föräldrarnas tjat hjälper, där kan fackmannens vetande och pondus bli en auktoritet för de unga. Frisören kan bli en förmedlare av normer inom den modernaste av moderna vetenskaper, den ungdomliga hårväxtens metodik.

### UNGDOMSLEDARSTIPENDIUM

*kan sökas av dem, som under året genomgått eller ämnar genomgå ungdomsledarkurs. Ansökningstiden utgår den 1 oktober. Särskild blankett kan erhållas på ungdomsbyrån.*

## RADIO och TV

*Radioskolan* startar söndagen den 1 oktober kl. 8.15 i P2 enligt följande program:

- 8.15 The Taylors again (startar 10/9)
- 8.40 Individen, samhället, religionen
- 9.00 Vår bild av världen
- 9.20 Latinamerika
- 9.40 Demokratin under debatt
- 18.00—18.25 Po-russki (startar 10/9)
  - Tisdagar 21.50—22.00 The Taylors again, P2;
  - Fredagar 21.50—22.00 Po-russki, P 2.

*Folkbildningskvartarna* börjar fredagen den 22/9 kl. 17.25 i P 2, pågår varannan vecka, första gången presenteras årets nyheter i Radioskolan.

*Höstens TV-serie*, "En värld i förvandling", vilken skulle börja den 9 oktober, har uppskjutits en vecka och kommer att starta den 16 okt.

*Nytt ungdomsprogram i TV*: Pojkvärlden och Flickspegeln (arbetsnamn) heter två nya program i TV för respektive pojkar och flickor, som startade med pojkarnas program den 12 september kl. 18. Pojkvärlden sändes från Göteborg och ungdomsbyrån och ungdomsgårdarna har varit behjälpliga med tips och uppslag vad det gäller programmets uppläggning m. m. Gerd Hallberg och Erik Bergsten vid TV:s göteborgsredaktion svarar för det magasinbetonade programmet.

Lars Carlsson, Ungdomsbyrån, medverkar också.

### Gruppledare

för kurs- och klubbverksamhet inom ungdomsgårdarna i Göteborgs sökes.

Hänvändelse kan ske antingen till respektive ungdomsgårdsföreståndare eller till Ungdomsbyrån, Föreningsgatan 13, telefon 20 09 20.

*Vialla*

TIDSKRIFT FÖR GÖTEBORGS UNGDOMSLEDARE

Redaktör och ansvarig utgivare: KJELL ANDERSSON

Adress: UNGDOMSBYRÅN

Föreningsgatan 13 ■ Göteborg ■ Tel. 20 09 20

Prenumerationspris kr. 5:— Postgiro 491 18

Struves Boktryckeri AB, Göteborg 1961



*Den populära*

## OPTIMISTJOLLEN

DIMENSIONER:

Längd 231 cm

Mast 235 cm

Bedd 113 cm

Vikt 45 kg

Höjd 35,6 cm

Segel 3,5 m<sup>2</sup>

Komplett byggsats med flytplast och segel  
i färg .....c:a 375:—

Upplysningar:

**V. H. T. BÅTVARV**

**UNGDOMSBYRÅN**

Lunderskov  
DANMARK

Föreningsgatan 13  
Tel. 20 09 20/261

